

Asia: VN/12439/2023

Luonnos hallituksen esitykseksi biopolttoaineista, bionesteistä ja biomassapolttoaineista annetun lain muuttamisesta ja uusiutuvien polttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä annetun lain 7 §:n 7 momentin kumoamisesta

Lausunnonantajan lausunto

Hankinta-alueen kiellettyjä alueita koskeville säännöksille on esitetty kaksi eri sääntelyvaihtoehtoa. Kumpi olisi mielestänne selkeämpi?

EPV Energialla ei ole tähän mielipidettä.

Muu palaute esitysluonnoksesta.

EPV Energia -konserni tuottaa monipuolisesti sähköä ja lämpöä osailleen Mankala-periaatteen mukaisesti. EPV:n omat tuotantolaitokset Vaasassa, Seinäjoella ja Torniossa käyttävät yhteensä puuperäisiä polttoaineita noin yhden terawattitunnin verran, eli noin 500 000 m³ metsäenergiaa. Energiapuun hankintaa varten EPV on perustanut yhteisyrityksen (EPM Metsä) Lapuan Sahan Oy:n kanssa, mikä mahdollistaa osapuolten tarkoituksenmukaisen raaka-ainehankinnan.

HUOMIOITA LAUSUNNOLLA OLEVAAN HALLITUKSEN ESITYKSEEN

EPV Energia kiittää mahdollisuudesta esittää lausuntonsa hallituksen esitykseen, jolla laitetaan täytäntöön kansalliseen lainsäädäntöömme REDIII -mukaiset kestävyyskriteerit. EPV myös yhtyy sekä Energiateollisuus ry:n että Bioenergia ry:n lausuntoihin ja korostaa omasta näkökulmastaan seuraavien asioiden merkitystä toiminnanharjoittajalle.

Pykäläkohtaiset ja niiden perustelujen huomiot

7§ Biologinen monimuotoisuus

Pykälässä 7 kohdassa 2 esitetyn termin aarniometsä määritelmää on selvennettävä ennen kuin toiminnanharjoittajien on sovellettava lainsäädäntöä. Aarniometsän määritelmää ei tule säätää käsillä olevassa kestävyyslaissa, vaan muulla tavalla kansallisesti oikeudellisesti sitovasti. Vanhojen ja luonnontilaisten metsien määritelmät tulisi jatkossa sisällyttää lainsäädäntöön. Edelleen on nähdäksemme perusteltua säätää viranomaistehtäväksi tarvittaessa tunnistaa ja rajata kriteerit täyttävä metsäalue. Tunnistaminen olisi luontevaa esimerkiksi laadittaessa metsänkäyttöilmoitus.

10§ Metsäbiomassaa koskevat kriteerit

Tuemme näkemystä, että valvonta- ja täytäntöönpanojärjestelmien katsotaan (perusteluosa, s.25) sisältävän myös yleisesti käytössä olevia suosituksia ja ohjeita sekä vapaaehtoisia metsäsertifiointijärjestelmiä. Nämä ohjeet ja suositukset ovat yksityiskohtaisempia ja/tai ylittävät lainsäädännön vähimmäisvaatimukset.

Perusteluosassa herkkiä maaperiä on nähdäksemme käsitelty puutteellisesti eikä ole riittävästi tuotu esille, että herkkää maaperää koskeva tulkinta ei kestävyyslaissa ole laajempi kuin muussa Suomen lainsäädännössä. Esitämme tähän yhteyteen tuotavan kestävyyskriteerityöryhmän loppuraportin kirjauksen: ”EU- ja kansallisen tason maaperää sekä metsän hoitoa ja käyttöä koskeva lainsäädäntö, metsänhoidon suositukset ja ohjeistukset sekä metsäsertifiointijärjestelmät muodostavat yhdessä kehyksen, jolla Suomi täyttää vaatimuksen siitä, että hakkuiden yhteydessä on tavoitteena ehkäistä mahdollisia haitallisia vaikutuksia maaperän laatuun ja biologiseen monimuotoisuuteen välttämällä herkillä maaperillä tapahtuvia hakkuita.”

Turvepohjaisten metsien no-go kriteerien osalta Suomesta hankittu raaka-aine on katsottava riskiltään matalaksi ennen vuotta 2008 ojitetuilla kohteilla, kuten kestävyyskriteerityöryhmäkin on raportissaan todennut. Asiantilan parantamiseksi työryhmä suositteli, että selvitetäisiin mahdollisuuksia laajentaa ojitusten ilmoitusmenettelyä, joiden pohjalta saataisiin nykyistä kattavampi tieto toteutuneista uudisojituksista. Vuoden 2008 jälkeen tehdyt uudisojitukset ovat olleet varsin harvinaisia. Vuosien 2008-2023 aikana uudisojitusta on tehty kestävyyskriteerityöryhmän raportin mukaisesti noin 30 000 hehtaarin alueelle. Ojittamatonta suopinta-alaa on Suomessa 4,1 miljoonaa hehtaaria. Tehdyt uudistusojitukset ovat olleet pienialaisia ja täydentäneet aiemmin ojitettua ojitusaluetta. Yksittäisille kiinteistöille tehdyt pienialaiset uudisojitusalueet on tehty vuoden 2008 jälkeen maanomistajan omalla kustannuksella eikä toimenpidettä ole aina dokumentoitu. Tarvittaessa ojituksen ajankohtaa voi tarkastella mm. maanmittauslaitoksen ilmakeuva-aineistosta, jonka perusteella puunostaja voi todeta ojitusajankohdan ja rajata uudisojituskohteen pois energiapuukaupasta. Esitämme tällä perusteella, että maatasolla on matala riski, että energiapuuta hankitaan vuoden 2008 jälkeen ojitetulta no-go alueelta. REDIII kriteerien toteuttaminen ei tämän osalta vaatisi muutoksia nykyiseen lainsäädäntöön.

Energiaviraston resurssit ovat arviomme mukaan selkeä pullonkaula, kun lain vaatimat muutokset pannaan toimeen hyväksymällä toiminnanharjoittajien kestävyysjärjestelmät. Käytännön kokemuksemme on, että hyväksyntäprosessissa on ollut kestävämmä viiveitä. Lähtökohtaisesti meidän olisi lain voimaantullessa 21.5.2025 kyettävä todentamaan, että käyttämämme puupolttoaine vastaa uuden lain kestävyysvaatimuksia. Toimeenpanoon on kirjattu siirtymäsäännös vuoden 2025 loppuun, mutta sen toimivuus käytännössä on kyseenalainen. Toiminnanharjoittajana tarvitsemme viranomaisen ohjeistusta lain noudattamiseksi ja aikaa viedä ohjeistus käytännön toimintaamme, kuten tietojärjestelmiimme. Ottaen huomioon lain soveltamisalaan kuuluvien toiminnanharjoittajien valtavan lukumäärän ja virastolle valvovana viranomaisena koituvan työmäärän pidämme perusteltuna, että Suomessa mahdollistettaisiin lainsäädännössä kaikki direktiivin sallimat joustot kansalliseen järjestelmään hakeutumiseen.

Kunnioittavasti

Rami Vuola

EPV Energia Oy

Oesch Pia
EPV Energia Oy